

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

17 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron și partea vătămată Sclifos Gheorghe, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2014, în cauza penală în privința lui

Olihnovici Iuri Feodot,

născut la 30 iunie 1938, originar din r-nul Rîbnița, s. Vărăncău, domiciliat în mun. Chișinău, or. Cricova, 31 August 5/A, ap. 4.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 30 august 2012 - pînă la 24 februarie 2014 (instanța de fond);*
- 2. de la 26 martie 2014 - pînă la 05 iunie 2014 (instanța de apel);*
- 3. de la 09 octombrie 2014 - pînă la 17 decembrie 2014 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 februarie 2014, procesul penal privind învinuirea lui Olihnovici Iuri de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 183 alin.(1) Cod penal a fost încetat, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

S-a dispus încasarea de la inculpat în beneficiul lui Sclifos Gh. prejudiciul moral de 15 000 lei, iar în partea încasării prejudiciului material acțiunea civilă a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, la 20 octombrie 2011 pe teritoriul de lucru, și anume, în mina de piatră a SC „Salatina Grup” SRL, situată în com. Ciorescu, mun. Chișinău a avut loc un accident de muncă, în urma căruia cet. Sclifos Gheorghe, a suferit vătămări

corporale grave și ușoare, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1050/D din 24.04.2012, i-au fost cauzate, „traumă toracică închisă manifestată prin fractura coastelor 7, 8, 9, 10, 11 de stînga, hemotorax pe stînga; contuzia pulmonului stîng, precum și traumă cranio - cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală”.

Potrivit actului de constatare nr. 9 „Privind cercetarea accidentului de muncă” din 21.03.2012, accidentul de muncă rezultat cu cauzarea vătămarilor corporale cet. Scifos Gheorghe, s-a produs ca rezultat al neglijenței maistrului minier al SC „Salatina Grup” SRL, Olihnovici Iuri, care insuficient a efectuat controlul asupra respectării cerințelor de securitate și sănătate în muncă de către lucrătorii din subordine, încălcînd astfel, atribuțiile funcționale stabilite conform instrucțiunii de serviciu.

3. Împotriva sentinței au declarat apel inculpatul Olihnovici Iuri și avocatul acestuia Munteanu A., care au solicitat:

- inculpatul, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că fapta incriminată nu întrunește elementele infracțiunii, invocînd că sentința este ilegală și neîntemeiată, deoarece nu au fost apreciate corect probele administrate în cauză, care demonstrează nevinovăția sa în săvîrșirea infracțiunii imputate, totodată a menționat că ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu au fost întocmite incorect, în partea ce vizează fapta incriminată inculpatului.

- avocatul, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd că inculpatul nu a recunoscut învinuirea imputată, declarînd că nu poartă nici o vină de faptul că Scifos Gh. a fost accidentat în timpul lucrului. Consideră că vinovat de accident este personal Scifos Gh. pentru încălcarea pct. 14 a instrucției tehnicii securității.

Punerea sub învinuire a lui Olihnovici Iuri în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 183 alin.(1) Cod penal îl obligă pe acuzator să menționeze atît în ordonanța de punere sub învinuire, cît și rechizitoriu care prevederi concrete a tehnicii securității sau altor reguli de protecție a muncii au fost încălcate de către inculpat, dar nu să se limiteze la formulări abstracte și generale, precum că ultimul a încălcat tehnica securității și regulile de protecție a muncii. Mai mult ca atît, procurorul era obligat să menționeze titlul actului normativ încălcat, data și punctele, articolele încălcate.

Astfel, învinuirea adusă inculpatului se rezumă la faptul că insuficient a efectuat controlul asupra respectării cerințelor de securitate și sănătate în muncă de către lucrătorii în subordine, încălcând astfel atribuțiile funcționale stabilite conform instrucțiunii de serviciu.

Efectuarea insuficientă a controlului asupra respectării cerințelor de securitate și sănătate în muncă de către lucrătorii din subordine nu cad sub incidența art. 183 alin.(1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2014, au fost admise apelurile declarate de inculpatul Olihnovici Iuri și avocatul Munteanu A. în numele acestuia, casată sentința contestată și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Olihnovici Iuri a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 183 alin.(1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

5. Instanța de apel a conchis că probele prezentate în sprijinul învinuirii menționate în sentință, nu dovedesc vinovăția lui Olihnovici I. în săvârșirea infracțiunii imputate. Sentința nu cuprinde probele pe care se întemeiază concluziile și anume că la 20 octombrie 2011, inculpatul a încălcat regulile tehnicii securității și de protecție a muncii precum și normele de drept pe le-a încălcat.

Dispoziția art. 183 Cod penal este de blanchetă, întrucât legile, standardele, normele, instrucțiunile privind securitatea muncii și regulile de protecție a muncii sunt obligatorii pentru toate întreprinderile, instituțiile, organizațiile indiferent de forma organizatorică – juridică, și pentru toți angajații în fiecare caz de încălcare a tehnicii securității sau altor reguli de protecție a muncii este necesar să fie stabilite care norme juridice, ce le reglementează au fost încălcate de inculpat.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 183 alin.(1) Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă formată în acțiunea sau în inacțiunea de încălcare a tehnicii securității sau a altor reguli de protecție a muncii; urmările prejudiciabile sub formă de accidente cu oameni sau alte urmări grave; legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și consecințele prejudiciabile.

Astfel, pentru existența componentei de infracțiune prevăzută de art. 183 Cod penal este necesar a stabili legătura cauzală între încălcarea tehnicii

securității sau altor reguli de protecție a muncii și urmările prejudiciabile, care au survenit.

La punerea sub învinuire a lui Olihnovici I. în comiterea infracțiunii prevăzute la articolul 183 alin.(1) Cod penal era obligatoriu și necesară menționarea cu precizie atât în ordonanța de punere sub învinuire din 27 iunie 2012, cât și în rechizitoriul din 29 iunie 2012 a prevederilor concrete a tehnicii securității sau reguli în vigoare de protecție a muncii încălcate de către acesta, dar nu să se limiteze la formulări abstracte.

Prin urmare, ordonanța de punere sub învinuire a lui Olihnovici I. din 27.06.2012 și rechizitoriul din 29.06.2012 sunt viciate, aceasta echivalând cu încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței și, prin prisma prevederilor articolului 251 alin.(2) Cod de procedură penală, atrag nulitatea acestor acte procedurale, iar conform alin.(3) al aceleiași norme, această nulitate nu se înlătură în nici un mod și poate fi invocată în orice etapă a procesului penal de către părți.

Conform art. 281 Cod de procedură penală, ordonanța de punere sub învinuire este actul prin care, după examinarea raportului organului de urmărire penală și a materialelor cauzei, procurorul considerând că probele acumulate sînt concludente și suficiente, el pune sub învinuire persoana. Actul menționat printre altele trebuie să cuprindă și formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvîrșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterului vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei.

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, instanța a apreciat că acestea sunt insuficient motivate sub aspectul informării cu privire la învinuirea înaintată. Acestea sunt formulate în mod abstract și general. Acțiunile care stau la baza învinuirii nu sunt determinate cu suficientă precizie printr-o modalitate clară și concretă de săvîrșire a faptelor infracționale. În finalului actelor procedurale de sesizare a instanței, descriind inițial fapte care nu cad sub incidența art. 183 alin. (1) Cod penal este făcută o reproducere integrală a dispoziției art. 183 Cod penal, fapt care este inadmisibil.

Prin urmare, actele procedurale menționate, prin care a fost sesizată instanța de fond referitor la învinuirea lui Olihnovici I. în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 183 alin. (1) Cod penal, nu corespund prevederilor art. 281, 296-297 Cod de procedură penală.

În actele nominalizate, inculpatul nu este învinuit că a încălcat tehnica securității muncii sau regulile de protective a muncii, precum și nu este indicată norma de drept, ce reglementează raportul juridic pus în pericol de către inculpat.

Învinuirea înaintată lui Olihnovici I. este rezumată la constatarea că insuficient a efectuat controlul asupra respectării cerințelor de securitate și sănătate în muncă de către lucrătorii în subordine, încălcând astfel atribuțiile funcționale stabilite conform instrucțiunii de serviciu.

Neîndeplinirea condițiilor prevăzute de lege cu privire la forma și conținutul rechizitoriului, echivalează cu încălcarea prevederilor legale la sesizarea instanței, încălcare care potrivit prevederilor articolului 251 alin.(3) Cod de procedură penală atrage nulitatea absolută a actului procedural, care nu se înlătură în nici un mod.

Altfel, Olihnovici Iu. nu este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute la articolului 183 alin. (1) Cod penal, iar în atare situație, se impune pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii imputate.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recurs ordinar procurorul și partea vătămată Sclifos Gh., care au solicitat:

- procurorul, care invocând ca temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârii contestate cu menținerea sentinței, deoarece apelurile declarate au fost greșit admise. În motivarea recursului a menționat că la baza deciziei de achitare instanța de apel a luat în considerație declarațiile inculpatului Olihnovici I., care în cadrul ședinței de judecată nu a recunoscut vina, totodată a apreciat critic declarațiile părții vătămate și a martorilor oculari.

Astfel, acuzarea consideră că din probele cercetate în prima instanță, s-a constatat cu certitudine că accidentul de muncă cu cauzarea vătămarilor corporale cet. Sclifos Gh., s-a produs ca rezultat al neglijenței maistrului minier al SC „Salatina Grup” SRL, Olihnovici I., care insuficient a efectuat controlul asupra respectării cerințelor de securitate și sănătate în muncă de către lucrătorii din subordine, încălcând astfel, atribuțiile funcționale stabilite conform instrucțiunii de serviciu.

Instanța de fond corect a cercetat și apreciat probele prezentate de partea acuzării, care prin coraborare dovedesc vinovăția inculpatului, și anume: -

declarațiile părții vătămate Sclifos Gh., a martorilor Sclifos N., Tutunaru C., Nicorici V., precum și probele materiale raportul de expertiză medico-legală nr. 1050/D din 29.05.2012, procesul-verbal nr. 9 din 20.03.2012 al Inspecției Muncii, prin care s-a stabilit că persoanele care au încălcat prevederile actelor legislative și altor acte normative în domeniul muncii sunt: Sclifos Gh. și Olihnovici I.

- partea vătămată, Sclifos Gh. casarea hotărîrilor judecătorești și pronunțarea unei hotărîri de condamnare a inculpatului Olihnovici I., deoarece instanțele de judecată nu au analizat sub toate aspectele circumstanțele producerii accidentului în urma cărora el a avut de suportat cheltuieli în legătură cu vătămarea sănătății, pierderea capacității de muncă, starea de sănătate pe parcurs agravându-se, iar inculpatul careva ajutor material a refuzat să-i acorde. Solicită să fie audiați martorii oculari Grama T., Dabija V. și Sclifos N. care pot confirma cele spuse de el.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, partea vătămată Sclifos Gh. a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de procuror, menționînd că susține în totalitate opinia acuzatorului de stat referitor la audierea martorilor oculari.

7.1. Împotriva recursului ordinar declarat de acuzatorul de stat a fost depusă referință de către inculpatul Olihnovici I. care a solicitat respingerea recursului declarat, cu menținerea deciziei instanței de apel, deoarece faptele care au fost constatate prin procesul-verbal nr. 9 din 20.03.2012 al Inspecției Muncii privind cercetarea accidentului de muncă, lipsesc în legea penală. În acest caz potrivit art. 275 alin.(2) Cod de procedură penală, urmărirea penală urmează a fi încetată la orice etapă, dacă fapta nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală,

instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Drept temei pentru recurs procurorul a invocat prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicitînd casarea hotărîrii contestate cu menținerea sentinței instanței de fond.

Colegiul penal reține, că dispoziția art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, la care se referă recurentul, prevede expres și limitativ 4 temeiuri în baza cărora pot fi supuse recursului hotărîrile instanței de apel, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărîrii sau acesta este expus neclar și cînd instanța a admis o eroare gravă de drept, care a afectat soluția instanței.

Colegiul constată că aceste temeiuri pe care s-a bazat acuzatorul de stat în recursul declarat, nu persistă în cauză, deoarece din decizia instanței de apel rezultă că ultima a analizat obiectiv probele administrate și a dat răspuns la toate motivele expuse în apel.

Partea vătămată Scifos Gh. nefăcînd referire la vre-un temei de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, critică hotărîrea instanței de apel, solicitînd condamnarea inculpatului în baza învinuirii aduse deoarece vinovăția acestuia este dovedită prin probele administrate, iar acțiunea civilă înaintată să fie admisă integral.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelurile, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, poate da o nouă apreciere probelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Examinînd cauza, Colegiul penal consideră că instanța de apel just a stabilit starea de fapt și de drept, pronunțîndu-se asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei și toate probele în ansamblu - din punct

de vedere al coroborării lor, adoptînd în așa mod o hotărîre legală și întemeiată, ținînd cont de prevederile art.101 Cod de procedură penală, just ajungînd la concluzia întemeiată că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii pe învinuirea adusă în baza art. 183 alin. (1) Cod penal.

Recurenții critică soluția instanței de apel, întrucît instanța a pus la baza sentinței de achitare declarațiile inculpatului, neluînd în considerație probele prezentate de partea acuzării, și anume declarațiile părții vătămate Sclifos Gh., a martorilor Sclifos N., Tutunaru C., Nicorici V., raportul de expertiză medico-legală nr. 1050/D dein 29.05.2012 și procesul-verbal nr. 9 din 20.03.2012 al Inspecției Muncii, care dovedesc incontestabil vinovăția lui Olihnovici I., de săvîrșirea infracțiunii imputate.

Instanța de recurs apreciază ca neîntemeiate argumentele recurenților privind adoptarea unei decizii ilegale de către instanța de apel în privința lui Olihnovici I., menționînd că Curtea de Apel Chișinău corect a ajuns la concluzia privind achitarea lui Olihnovici I. de săvîrșirea infracțiunii imputate.

Cu atît mai mult că critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de stare de fapt a cauzei, care deja a fost efectuată de către instanțele de judecată. Prin urmare, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs, verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Din textul deciziei rezultă că, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la motivele apelurilor declarate de inculpat și avocatul acestuia.

De asemenea, cît privește criticele autorilor recursurilor, că în acțiunile inculpatului există componența de infracțiune prevăzută la art. 183 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal conchide că, instanța de apel a dispus achitarea inculpatului în baza art. 183 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii nominalizate.

Sentința instanței de fond nu cuprinde fapta de încălcare a regulilor tehnicii securității și de protecție a muncii și anume care norme de drept au fost încălcate de către inculpat.

Norma dispoziției art. 183 Cod penal este de blanchetă. Întrucît legile,

standardele, normele, instrucțiunile de protecție a muncii sunt obligatori pentru toate organele de stat și cele economice, întreprinderile, instituțiile, organizațiile, toate persoanele oficiale și pentru toți angajații, în fiecare caz concret este necesar a stabili ce prevederi ale acestor acte au fost încălcate.

Infracțiunea prevăzută la art.183 Cod penal este o infracțiune materială, care se consideră consumată din momentul producerii accidentelor cu oameni sau a altor urmări grave.

Latura obiectivă a încălcării regulilor de protecție a muncii include:

- fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de încălcare a tehnicii securității, a igienei industriale sau a altor reguli de protecție a muncii;
- urmările prejudiciabile sub formă de accidente cu oameni sau alte urmări grave;
- legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Pentru existența componenței de infracțiune este necesar a stabili legătura cauzală între încălcarea regulilor de protecție a muncii și urmările care au survenit.

La calificarea faptei este obligatoriu a stabili care anume regulă în vigoare de protecție a muncii a fost încălcată.

Astfel, la punerea sub învinuire a lui Olihnovici I. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 183 alin. (1) Cod penal era obligatoriu și necesar de menționat cu precizie atât în ordonanța de punere sub învinuire din 27 iunie 2012, cât și în rechizitoriu care prevedea concrete a tehnicii securității sau reguli în vigoare de protecție a muncii au fost încălcate de către inculpat, dar nu să se limiteze la formulări abstracte și anume potrivit rechizitoriului lui Olihnovici I. i-a fost incriminat faptul că, *“la data de 20.10.2011, pe teritoriul de lucru, și anume, în mina de piatră a SC “Salatina Grup” SRL, situată în com. Ciorescu, mun. Chișinău a avut loc un accident de muncă, în urma căruia cet. Sclifos Gh. a suferit vătămări corporale, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1050/D din 24.04.2012 se califică ca vătămare corporală gravă și ușoară.*

Potrivit actului de constatare nr. 9 “privind cercetarea accidentului de muncă” din 20.03.2012, accidentul de muncă rezultat cu cauzarea vătămarilor corporale cet. Sclifos Gh., s-a produs ca rezultat al neglijenței maistrului minier al SC “Salatina Grup” SRL, Olihnovici I., care insuficient a efectuat controlul asupra respectării cerințelor de securitate și sănătate în muncă de către lucrătorii din subordine, încălcând astfel, atribuțiile funcționale stabilite conform instrucțiunii de serviciu”.

Prin urmare, acuzatorul de stat era obligat de a menționa titlul și data adoptării actului normativ, norma de drept cuprinsă în actul respectiv, care este încălcat de către Olihnovici I., precum și regulile tehnicii securității și de protecție a muncii încălcate.

Totodată, instanța de recurs consideră justă concluzia instanței de apel că atât ordonanța de punere sub învinuire, cât și rechizitoriu sunt viciate, acestea fiind insuficient motivate sub aspectul informării cu privire la învinuirea înaintată. Actele menționate sunt formulate în mod abstract și general, iar acțiunile care stau la baza învinuirii nu sunt determinate cu suficientă precizie printr-o modalitate clară și concretă de săvârșire a faptelor infracționale.

Învinuirea înaintată lui Olihnovici Iuri este expusă doar la constatarea *“că insuficient a efectuat controlul asupra respectării cerințelor de securitate și sănătate în muncă de către lucrătorii din subordine, încălcând astfel, atribuțiile funcționale stabilite conform instrucțiunii de serviciu”*, iar pretinsele fapte infracționale comise de inculpat nu se încadrează în prevederile art. 183 Cod penal. Acestea sunt faptele care sunt imputate lui Olihnovici I., dar nicidecum că el a încălcat tehnica securității și altor reguli de protecție a muncii.

Astfel, Colegiul conchide că instanța de apel corect a reținut în acest sens prevederile art. 8 și 389 Cod de procedură penală, în aspectul că o hotărâre de condamnare se adoptă numai în condiția în care vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată printr-un ansamblu de probe cercetate de instanța de judecată. O sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri. Colegiul reține că instanța de apel a ținut seama de aceste prevederi legale, precum și de principiul că toate îndoielile apărute și care nu pot fi înlăturate, se tratează în favoarea inculpatului și a adoptat o soluție întemeiată.

Argumentele invocate de recurenți nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să decidă asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate pe motiv că acestea sunt vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron și partea vătămată Sclifos Gheorghe, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2014, în cauza penală în privința lui *Olihnovici Iuri Feodot*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 14 ianuarie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev